

ສາລະບານ

ມະຕິຕົກລົງ 4

ລັດທະດຳລັດ..... 5

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ 6

 ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ..... 6

 ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ..... 6

 ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງທາງ..... 6

 ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທາງຫລວງ..... 7

 ມາດຕາ 4 ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫລວງ..... 7

 ພາກທີ II ທາງຫລວງ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ 7

 ໝວດທີ 1 ທາງຫລວງ 7

 ມາດຕາ 5. ທາງຫລວງ..... 7

 ມາດຕາ 6. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ 8

 ມາດຕາ 7. ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ 8

 ມາດຕາ 8. ທາງຫລວງເມືອງ 8

 ມາດຕາ 9. ທາງເທດສະບານ 9

 ມາດຕາ 10. ທາງຊົນນະບົດ 9

 ມາດຕາ 11. ທາງສະເພາະ 9

 ມາດຕາ 12 ກິດຈະການທາງຫລວງ..... 9

 ມາດຕາ 13 ການວາງແຜນທາງຫລວງ 9

 ມາດຕາ 14. ການສຳຫລວດ ແລະ ການ ອອກແບບທາງຫລວງ..... 9

 ມາດຕາ 15. ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ 10

 ມາດຕາ 16 ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫລວງ..... 10

 ພາກທີ III ການຄຸ້ມຄອງ ການນຳໃຊ້ທິດິນ ແລະ ຂອບເຂດທາງຫລວງ 10

 ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທິດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ..... 10

ມາດຕາ 17.	ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທາງຫລວງ.....	10
ມາດຕາ 18.	ແຫລ່ງວັດສະດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ	10
ມາດຕາ 19.	ການທົດແທນຄືນທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ.....	10
ໝວດທີ 2	ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ.....	11
ມາດຕາ 20.	ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ	11
ມາດຕາ 21.	ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ	11
ມາດຕາ 22.	ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ	11
ພາກທີ IV	ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ.....	11
ມາດຕາ 23.	ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ.....	11
ມາດຕາ 24.	ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທາງຫລວງ.....	12
ພາກທີ V	ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ ແລະ.....	12
ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ.....		12
ໝວດທີ 1	ການສາງຕາງວສາຫະກິດກສາງ ແລະ ວິສາຫະກິດທປກສາທາງຫລວງ	12
ມາດຕາ 25.	ການສາງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ.....	12
ມາດຕາ 26.	ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ	12
ມາດຕາ 27.	ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ.....	13
ມາດຕາ 28.	ການສ້າງຕັ້ງ ແລະການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ.....	13
ມາດຕາ 29.	ຫຼັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ.....	13
ພາກທີ VI	ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ	14
ໝວດທີ 1	ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ.....	14
ມາດຕາ 30.	ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ.....	14
ມາດຕາ 31.	ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ.....	14
ມາດຕາ 32.	ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ , ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດມິສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດ້ານນີ້:.....	15
ມາດຕາ 33.	ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ.....	15

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອານາດການປົກຄອງບ້ານ	15
ໝວດທີ 2 ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ.....	16
ມາດຕາ 35. ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ.....	16
ມາດຕາ 36. ອົງການກວດກາທາງຫລວງ.....	16
ມາດຕາ 37. ເນື້ອໃນກວດກາ.....	16
ມາດຕາ 38 ຮູບການກວດກາ	17
ພາກທີ VII ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	17
ມາດຕາ 39. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ	17
ມາດຕາ 40. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	17
ມາດຕາ 41. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ.....	17
ມາດຕາ 42. ມາດຕະການປັບໃໝ.....	17
ມາດຕາ 43. ມາດຕະການທາງອາຍາ.....	18
ມາດຕາ 44. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ	18
ພາກທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.....	18
ມາດຕາ 45. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	18
ມາດຕາ 46. ຜົນສັກສິດ.....	18

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04-99/ສພຂ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ

**ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ**

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 09/ນຍ, ລົງວັນທີ 16/3/1999;

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄົວພິຈາລະນາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ ໃນກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 3 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IV, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 3 ເມສາ 1999.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະຫມານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 12 ສປປ.

ລັດທະດໍາລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ

- ອີງຕາມລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 3 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ IV ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ ສະບັບເລກທີ 04-99/ສພຊ ລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 06 / ຄປຈ ລົງວັນທີ 6 ເມສາ 1999.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ເມສາ 1999.

ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປລາວ.

ຄໍາໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04/99/ສພຊ

ວັນທີ 3/4/1999

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດບັນດາຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ສ້າງ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ ລວມທັງຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນການຈະລາຈອນໃນທຸກລະດູການ ລະຫວ່າງແຂວງຕ່າງໆ, ລະຫວ່າງຕົວເມືອງກັບຊົນນະບົດເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ປະກອບສ່ວນສຳຄັນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສ້າງພື້ນຖານຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຊາດ ກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ.

ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງທາງ

ທາງແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ແກ່ການຈະລາຈອນ ລວມມີ: ໂຄງປະກອບຂອງທາງ, ສິ່ງປະກອບຂອງທາງ ແລະ ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ.

ໂຄງປະກອບຂອງທາງ

ໂຄງປະກອບຂອງທາງລວມມີ: ໂຄງສ້າງຂອງທາງ, ຕະລິ່ງທາງ, ທໍ່ລະບາຍນໍ້າ, ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າ, ກຳແພງຕ້ານເຈື່ອນ, ຂົວ, ອຸໂມງ, ທ່າທຽບເຮືອບັກ, ເຮືອບັກ, ສະຖານທີ່ຈອດລົດ ແລະ ໂຄງສ້າງອື່ນໆ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ລຸ່ມ ແລະ ເທິງທາງ.

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງ

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງລວມມີ: ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ, ລະບົບໄຟອຳນາດ, ລະບົບໄຟແສງສະຫວ່າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ

ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ ແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ສອງເບື້ອງຂອງທາງ ຊຶ່ງສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອຂະຫຍາຍກິດຈະການຂອງທາງ ຫລື ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ.

ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ

ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອແນໃສ່ ປ້ອງກັນອັນຕະລາຍໃນການຈະລາຈອນ, ການເຊາະເຈື່ອນ, ມົນລະພິດຈາກຄ້ວນ, ສີ, ແສງ, ສຽງ ດ້ວຍການປູກຕົ້ນໄມ້, ກໍ່ຝາກໍາແພງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທາງຫລວງ

ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງດ້ວຍການຫລຸດຜ່ອນ ຫລື ຍົກເວັ້ນພາສີອາກອນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະ ໄຕປະຊາຊົນລາວ.

ເພື່ອຮັບປະກັນແກ່ການຈະລາຈອນໄດ້ທຸກລະດູການ ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດ ທະນາທາງຫລວງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 4 ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫລວງ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ນຳໃຊ້ທາງຫລວງລ້ວນແຕ່ມີພັນທະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງລວມທັງຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນການຈະລາຈອນ, ຄວາມສະອາດ, ຄວາມສວຍງາມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກິດຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດເຊັ່ນ: ນ້ຳຫນັກບັນທຸກ, ຄວາມໄວແລະອື່ນໆ.

ພາກທີ II ທາງຫລວງແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1 ທາງຫລວງ

ມາດຕາ 5. ທາງຫລວງ

ທາງຫລວງ ແມ່ນລະບົບເສັ້ນທາງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ, ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ໃນການຈະລາຈອນ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ.

ທາງຫລວງຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວແບ່ງອອກເປັນ 6 ປະເພດ ຄື:

1. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ;
2. ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
3. ທາງຫລວງເມືອງ;
4. ທາງເທດສະບານ;
5. ທາງຊົນນະບົດ;
6. ທາງສະເພາະ.

ມາດຕາ 6. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ

ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ ແມ່ນທາງຍຸດທະສາດ ທີ່ຮັບໃຊ້ເພື່ອຜັນປະໂຫຍດລວມຂອງ ຊາດ ແລະ ລະຫວ່າງຊາດ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງແຕ່ນະຄອນຫລວງໄປຫາເທດສະບານຂອງແຂວງ ແລະເຂດພິເສດ;
2. ທາງໄປຫາຊາຍແດນທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງປະເທດ;
3. ທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 7. ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ

ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ແມ່ນທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນລະດັບແຂວງ ຫລື ເຂດພິເສດ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງລະຫວ່າງແຂວງ ຫາ ແຂວງ ຫລື ເຂດພິເສດ;
2. ທາງແຕ່ເທດສະບານແຂວງ ຫລື ເຂດພິເສດ ໄປຫາເທດສະບານເມືອງ, ໄປຫາທ່າເຮືອ, ໄປຫາແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ປະຫັດສາດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຂອງແຂວງ ຫຼື ເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 8. ທາງຫລວງເມືອງ

ທາງຫລວງເມືອງ ແມ່ນທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນ ລະດັບເມືອງ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງລະຫວ່າງເມືອງຫາເມືອງ;

2. ທາງແຕ່ເທດສະບານເມືອງໄປຫາບ້ານ, ໄປຫາທ່າເຮືອ, ໄປຫາແຫລ່ງ ທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຂອງເມືອງ.

ມາດຕາ 9. ທາງເທດສະບານ

ທາງເທດສະບານ ແມ່ນລະບົບເສັ້ນທາງທີ່ຮັບໃຊ້ການຈະລາຈອນ ຢູ່ໃນເທດສະບານ.

ມາດຕາ 10. ທາງຊົນນະບົດ

ທາງຊົນນະບົດ ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງບ້ານ ກັບບ້ານ ແລະ ບ້ານໄປຫາ ສະຖານທີ່ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆຂອງບ້ານ.

ມາດຕາ 11. ທາງສະເພາະ

ທາງສະເພາະ ແມ່ນເສັ້ນທາງຮັບໃຊ້ສະເພາະໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ຂອງຂະແໜງການ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເຂດປ່າສະຫງວນ.

ໝວດທີ 2 ກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 12 ກິດຈະການທາງຫລວງ

ກິດຈະການທາງຫລວງ ແມ່ນການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາວຽກງານກ່ຽວ ກັບທາງຫລວງຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການ ກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການກວດກາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 13 ການວາງແຜນທາງຫລວງ

ການວາງແຜນທາງຫລວງ ແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ. ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆເພື່ອວາງ ແຜນພັດທະນາທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງກົດໝາຍສະ ບັບນີ້.

ມາດຕາ 14. ການສຳຫລວດ ແລະ ການ ອອກແບບທາງຫລວງ

ການສຳຫລວດ ແມ່ນການລົງເກັບກຳສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຂໍ້ມູນລະອຽດເພື່ອສ້າງ ເປັນ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍມີການປະເມີນປະສິດທິຜົນເພື່ອກຽມໃຫ້ແກ່ກາອອກ ແບບ.

ການອອກແບບທາງຫລວງ ແມ່ນການສ້າງແຜນຜັງລະອຽດ ຖືກຕ້ອງຕາມາດຕະຖານ ເຕັກນິກບົນພື້ນຖານການວິໄຈຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫລວດຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ແຜນແຕ້ມ, ການປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ການກຳນົດເວລາໃນການກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 15. ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ

ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ ແມ່ນການປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງທາງ ຫລວງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເອກະສານອອກແບບ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮັກສາສິ່ງແວດ.

ມາດຕາ 16 ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫລວງ

ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ ແມ່ນການຕິດຕາມກວດກາດູແລ ສະພາບການຕ່າງໆ ຂອງທາງຫລວງເພື່ອບົວລະບັດຮັກສາເປັນປົກກະຕິເຊັ່ນ: ຕັດຫຍ້າ, ອະນາໄມໜ້າທາງ, ຮ່ອງ ລະບາຍນ້ຳ, ທໍ່, ຂົວ ແລະ ສິ່ງປະກອບຕ່າງໆຂອງທາງ.

ການສ້ອມແປງທາງ ແມ່ນການບຳລຸງຮັກສາ, ປົວແປງທາງທີ່ເປ່ເພໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບ ປົກກະຕິຕາມການອອກແບບຊຶ່ງລວມມີ: ການສ້ອມແປງປົກກະຕິ, ການສ້ອມແປງຕາມກຳນົດ ແລະ ການສ້ອມແປງສຸກເສີນ.

ພາກທີ III ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຂອບເຂດທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 17. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທາງຫລວງ

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 18. ແຫລ່ງວັດສະດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ແຫລ່ງວັດສະດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງເຊັ່ນ: ດິນ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ແລະ ວັດສະດຸ ກໍ່ສ້າງຊະນິດອື່ນໆຕາມບ່ອນທີ່ໄດ້ສຳຫລວດ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 19. ການທົດແທນຄືນທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ໃນການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດແທນຄືນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໝວດທີ 2 ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ

ມາດຕາ 20. ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ

ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ ແມ່ນພື້ນທີ່ທາງທັງໝົດນັບທັງຫນ້າທາງ, ບ່າທາງ, ທາງຄົນຢ່າງ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ຕະລິ່ງທາງ ແລະ ເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ.

ລວງກ້ວາງຂອງຂອບເຂດທາງຫລວງແຕ່ລະປະເພດມີດັ່ງນີ້:

1. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດກ້ວາງເບື້ອງລະ 25 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
2. ທາງຫລວງແຂວງກ້ວາງເບື້ອງລະ 15 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
3. ທາງຫລວງເມືອງກ້ວາງເບື້ອງລະ 10 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
4. ທາງຊົນນະບົດກ້ວາງເບື້ອງລະ 5 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
5. ທາງເທດສະບານໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນຜັງເມືອງ;
6. ທາງສະເພາະໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກສະເພາະຂອງແຕ່ລະເສັ້ນທາງ.

ສ່ວນມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງທາງແຕ່ລະປະເພດ ແມ່ນກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 21. ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ

ໃນຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງຫ້າມປຸກສ້າງກິດຈະການຕ່າງໆ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງ ປຸກສ້າງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 22. ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ

ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ ແມ່ນເຂດທີ່ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ບ່າທາງ, ທາງຄົນຢ່າງ, ໄລຍະແນມເຫັນຂອງຈຸດເປີດກ້ວາງທາງໂຄ້ງແລະຈຸດທາງຄົບ, ບໍລິເວນຫົວຂົວ, ຫົວທໍ່, ຕະລິ່ງທາງ, ກຳແພງຕ້ານເຈື່ອນ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ດອນກາງທາງ, ເຂດທາງມ້າລາຍ, ບ່ອນຈອດລົດເມ. ໃນເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ ຫ້າມດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ວາງສິ່ງກົດຂວາງຕ່າງໆ.

ພາກທີ IV ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 23. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ

ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງເຊັ່ນ: ຄ່າຂຶ້ນທະບຽນ, ຄ່າລິຂະສິດ, ຄ່າຜ່ານທາງ, ຄ່າຂ້າມປັກ, ຄ່າຜ່ານຂົວ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 24. ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທາງຫລວງ

ກະຊວງການເງິນສົມທົບກັບ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບອັດຕາການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ ເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານຕົກ.

ພາກທີ V ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ, ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ ແລະ ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງ ຫລວງ

ໝວດທີ 1 ການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ

ມາດຕາ 25. ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ

ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອດຳເນີນກິດ ຈະ ການກໍ່ສ້າງແລະສ້ອມແປງທາງຫລວງ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງຕ້ອງມີ ເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້.

1. ຕ້ອງເປັນວິສະວະກອນ ຫລື ຕ້ອງມີນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງ ແລະ ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 3 ປີ;
2. ຕ້ອງມີທຶນ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ຕ້ອງມີພາຫະນະກົນຈັກຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຊຸດ;
4. ຕ້ອງມີນາຍຊ່າງກໍ່ສ້າງທາງ ແລະ ນາຍຊ່າງກົນຈັກ.

ມາດຕາ 26. ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ

ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອດຳເນີນ ກິດຈະການ ໃນການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການຕິດຕາມ, ການ ກວດກາການກໍ່ສ້າງ ແລະ ໃຫ້ການປຶກສາແກ່ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການກິດຈະການທາງຫລວງ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງຕ້ອງມີ ເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ເປັນວິສະວະກອນຂົວທາງທີ່ຊຳນານງານ ແລະ ມີຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳກ່ຽວ ກັບກິດຈະການ ທາງຫລວງ ແລະ ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 7 ປີ;
2. ມີນັກວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 5 ປີ;
3. ມີທຶນ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

4. ມີສໍານັກງານ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື, ພາຫະນະຮັບໃຊ້ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 27. ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການທາງຫລວງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງຂຶ້ນຕາມລະບຽບຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ໝວດທີ 2 ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຫລັກການດຳເນີນວິສາຫະກິດທາງຫລວງ

ມາດຕາ 28. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ

ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ.

ສໍາລັບການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 29. ຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ

ການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມຫລັກການຕົ້ນຕໍຄື:

1. ຕ້ອງມີການຄັດເລືອກບໍລິສັດ;
2. ຕ້ອງມີການປະມູນ;
3. ຕ້ອງມີການສົມທຽບລາຄາ;
4. ຕ້ອງມີການມອບເໝົາ;
5. ຕ້ອງມີເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
6. ຕ້ອງມີວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ;
7. ຕ້ອງມີການກວດກາ;
8. ຕ້ອງມີການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບການກໍ່ສ້າງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ.

ພາກທີ VI ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1 ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ

ມາດຕາ 30. ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ;
2. ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນຫລວງ ແລະ ເຂດພິເສດ;
3. ຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ;
4. ອານາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 31. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນໄລຍະຍາວ, ແຜນໄລຍະກາງ ແລະ ແຜນໄລຍະສັ້ນ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕາໜ່າງທາງຫລວງ;
2. ວາງລະບຽບໃນການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ, ການວາງແຜນການ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ວາງກຳນົດໝາຍມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ ຂອງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆ.
4. ຄົ້ນຄ້ວານະໂຍບາຍ ແລະ ອັດຕາຄ່າການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
5. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິທາງຫລວງ;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນໃນການພັດທະນາລະບົບທາງຫລວງ;
7. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 32. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ

ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຕາໜ່າງທາງຫລວງ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
2. ອອກໃບອະນຸຍາດ, ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ ທີ່ປະຈຳຢູ່ແຂວງຂອງຕົນ;
3. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບທາງຫລວງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ

ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມວຽກງານການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫລວງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
2. ຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດເມືອງ ຫລື ເທດສະບານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບທາງຫລວງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງພ້ອມທັງລາຍງານ ສະພາບທາງຫລວງຢູ່ໃນ ເຂດບ້ານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ ຫລື ເທດສະບານຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

2. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ. ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງທາງຫລວງໃນເຂດບ້ານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ປະສານສົມທົບກັບບ້ານໃກ້ຄຽງແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານມອບໃຫ້.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 35. ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ ແມ່ນການກວດກາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ລະບົບເຕັກນິກ ແລະ ມູນຄ່າຂອງກິດຈະການທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 36. ອົງການກວດກາທາງຫລວງ

ອົງການກວດກາທາງຫລວງ ແມ່ນອົງການທີ່ມີໜ້າທີ່ກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ກວດກາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການກວດກາທາງຫລວງຂຶ້ນ

ມາດຕາ 37. ເນື້ອໃນກວດກາ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ;
2. ກວດກາມາດຕະຖານ ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃນການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ;
3. ກວດກາການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ;
4. ກວດກາການປະຕິບັດມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນຂອງກິດຈະການທາງຫລວງ;
5. ກວດກາການປະມູນ, ສັນຍາ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາກິດຈະການທາງຫລວງ;
6. ກວດກາການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 38. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງມີ 3 ຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ພາກທີ VII ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 39. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິບັດກິດຈະການທາງຫລວງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ມີທົ່ວຄິດປະດິດສ້າງ, ມີຄຸນນະພາບສູງ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມຂອງທາງຫລວງໄດ້ດີ, ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 40. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດຂັບຍັດໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃຫມ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີໜັກ ຫລື ເບົາ ລວມທັງໃຊ້ຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 41. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນສະຖານເບົາເຊັ່ນ: ການລະເມີດລະບຽບການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການລະເມີດລະບຽບການ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ທາງຫລວງ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊັບສິນຂອງສາທາລະນະ ຫລື ຂອງບຸກຄົນທີ່ບໍ່ ທີ່ບໍ່ເປັນຜົນສະທ້ອນຢ່າງຮ້າຍແຮງຈະຖືກສຶກສາ ອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 42. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດຂັບຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ເຊັ່ນ: ລະເມີດຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການນຳໃຊ້, ການຍົກຍ້າຍສິ່ງປະກອບຂອງທາງ, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ໂຄງປະກອບ, ເຂດປອດໄພ ແລະ ເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ; ລະເມີດລະບຽບການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ດຳ

ເນີນທຸລະກິດ, ລະເມີດຫລັກການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊັບສິນຂອງສາທາລະນະ ຫລື ຂອງບຸກຄົນຈະຖືກປັບໃຫມ ແລະໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 43. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດຫາກລະເມີດ ຂໍ້ບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ເຊັ່ນ: ລະເມີດ ຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການ ສ້ອມແປງ, ການນຳໃຊ້; ທຳລາຍສິ່ງປະກອບ, ໂຄງປະກອບ, ຂອບເຂດສະຫງວນ, ເຂດ ປອດໄພຂອງທາງຫລວງ; ປອມແປງເອກະສານການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ, ລະເມີດຫລັກການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ສາທາລະນະ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຫລື ຊັບ ສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈະຖືກດຳເນີນຄະດີທາງ ອາຍາ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 44. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕາ 42 ແລະ ມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມຕື່ມອີກເຊັ່ນ: ຖືກງົດການດຳເນີນກິດຈະການ ຫລື ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດຳເນີນທຸລະກິດ.

ພາກທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 45. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 46. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະພານ ວິຍະເກດ